

[Ministeren for Grønland]

I overensstemmelse med et ønske herom fra Grønlands landsråd var der i kommissionen enighed om, at det ville være mest hensigtsmæssigt, at der i hvert fald i en årrække blev opretholdt et særligt ministerium for Grønland, som blev reduceret i takt med de forskellige sagsområders overgang til hjemmestyret.

Det er uden betydning for spørgsmålet om Ministeriet for Grønlands opretholdelse, at hjemmestyret opretter et kontor i København, idet Ministeriet for Grønland varetager statslige opgaver, medens hjemmestyrets kontor varetager opgaver, der påhviler hjemmestyret.

Regeringen har på ovennævnte baggrund ikke for øjeblikket planer om at nedlægge Ministeriet for Grønland.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af:

Forslag til folketingsbeslutning om større ligestilling mellem mænd og kvinder ved nedsættelse af sagkyndige råd, nævn, udvalg, kommissioner og styrelser.

[Af Lone Dybkjær (RV) m. fl.].

(Beslutningsforslag nr. B 121. Fremsat 27/3 80).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Statsministeren (Anker Jørgensen):

Som omtalt i bemærkningerne til beslutningsforslaget foretog ligestillingsrådet i 1976 en undersøgelse af fordelingen af mænd og kvinder i offentlige nævn og råd. Det fremgik af undersøgelsen, at kun 8-9 pct. af medlemmerne var kvinder. Efter en henstilling fra rådet udsendte vi fra statsministeriets side den 15. oktober 1976 et cirkulære til samtlige ministerier og styrelser. Gennem indenrigsministeriet udsendte vi også til kommunerne og amterne et cirkulære om at være opmærksom på det ønskelige i, at mænd og kvinder blev repræsenteret mere ligeligt i råd, nævn m.m. Vi sagde også, at de indstillende myndigheder skulle gøres udtrykkeligt opmærksom på problemet.

I februar 1979 bad ligestillingsrådet mig om at overveje en skærpelse af cirkulæreskrivelsen, og det var på baggrund af en ny undersøgelse, som havde vist, at den kvindelige repræsentation i nævn og udvalg kun var steget med knap 1 pct. Jeg måtte imidlertid besvare ligestillingsrådets henvendelse i maj 1979 med, at statsministeriet var positivt indstillet over for at udsende en fornyet henstilling, men undersøgelsen omfattede kun en meget kort periode, nemlig perioden fra oktober 1976 til januar 1978 - altså bare 1¼ år - og på den baggrund måtte jeg anmode ligestillingsrådet om at udarbejde en oversigt over en lidt længere periode. Oversigten skulle vise den procentvise fordeling af kvinder og mænd i råd og udvalg, som blev nedsat i tiden efter den 15. oktober 1976, og den skulle helst nå så langt frem, som det var praktisk muligt.

Jeg er bekendt med, at ligestillingsrådet er langt fremme med en sådan ny oversigt, og et eventuelt initiativ bør afvente færdiggørelsen af dette arbejde.

Forslaget, som er til behandling her i dag, siger, at der bør udarbejdes retningslinjer, der kan sikre en større ligestilling mellem mænd og kvinder i offentlige råd. Det må jeg nok tage et vist forbehold over for. Af bemærkningerne til forslaget fremgår det nemlig, at man ønsker, at organisationer og myndigheder, der indstiller kandidater til nævn og råd, skal foreslå lige mange mænd og kvinder; endvidere skal den nedsættende myndighed påse, at der bliver lige mange m/k repræsenteret.

Jeg må nok sige, at såfremt der skal udarbejdes helt ufravigelige retningslinjer, må det være en forudsætning, at der findes kvinder i de organisationer m.v., der indstiller medlemmer, og det er jo ikke altid tilfældet, endda langtfra, og i visse tilfælde er der praktisk taget ikke kvinder repræsenteret i de organisationer, som vi henvender os til om at lade sig repræsentere i udvalg, kommissioner m.m.

Man kan heller ikke se helt bort fra, at en ubetinget regel om, at der skal foreslås lige mange mænd og kvinder, i realiteten vil betyde, at indstillingsretten ikke kan opfyldes af den indstillende myndighed eller organisation.

Men lad mig slutte med at sige, hvad jeg tidligere også har meddelt ligestillingsrådet: